

Sygnatura akt VI Ka 488/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 września 2020 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Mika (spr.)

Sędziowie Marcin Schoenborn

Krzysztof Ficek

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Joanny Smorczewskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w G.

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2020 r.

sprawy

1.P. M. ur. (...) w Z.

syna K. i B.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2020 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

2.P. S. ur. (...) w Z.

syna J. i M.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2020 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 263§2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 24 lutego 2020 r. sygnatura akt IX K 1796/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwotach po 10 zł (dziesięć złotych) i wymierza opłatę za II instancję: oskarżonemu P. M. w kwocie 300 zł (trzysta złotych), a P. S. w kwocie 400 zł (czteryście złotych).

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 488/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 24 lutego 2020 roku, sygn. IX K 1796/16

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>z apelacji obrońcy oskarżonego P. S.:</p> <p>naruszenie prawa materialnego, a to art. 30 k.k. poprzez jego niezastosowanie i uznanie oskarżonego za winnego przypisanego mu czynu z art. 263 § 2 k.k. pomimo działania oskarżonego w warunkach nieświadomości bezprawności czynu, co winno było doprowadzić do uniewinnienia oskarżonego w przypadku uznania wskazanej nieświadomości za usprawiedliwioną bądź też do nadzwyczajnego złagodzenia orzeczonej kary w przypadku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	uznania nieświadomości bezpprawności za usprawiedliwioną	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut całkowicie bezzasadny, skoro zgodnie z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sąd I instancji posiadaniu broni gazowej przez oskarżonego towarzyszyła pełna świadomość bezprawności czynu, tj. świadomość wymaganego zezwolenia na posiadanie tego rodzaju broni, co było efektem odmówienia wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w tej materii. Przypomnieć wypada, że skuteczne stawianie zarzut naruszenia prawa materialnego nie jest możliwe w sytuacji równoczesnego kwestionowania prawidłowości ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zastosowania przepisów prawa materialnego. Jeżeli bowiem nieprawidłowe są ustalenia faktyczne, na podstawie których sąd dokonał kwalifikacji prawnej czynu, to błędem pierwotnym jest błąd w ustaleniach faktycznych, a jego następstwem wadliwa kwalifikacja prawna. Dlatego też w takiej sytuacji skarżący powinien postawić tylko zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i wskazać, że mógł mieć on wpływ na treść wyroku właśnie co do kwalifikacji prawnej czynu (por. wyrok SN z 23.07.1974 r., <u>V KR 212/74</u>, OSNKW 1974/12, poz. 233; postanowienia SN: z 2.12.2008 r., <u>III KK 230/08</u>, LEX nr 491425; z 20.11.2008 r., <u>V KK 158/08</u>, OSNwSK 2008, poz. 2340; z 15.02.2007 r., <u>IV KK 234/06</u>, OSNwSK 2007, poz. 438; z</p>		

25.07.2005 r., V KK 61/05, OSNwSK 2005, poz. 1412)		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. S. od zarzuczonego czynu z art. 263 § 1 k.k. lub nadzwyczajne złagodzenie kary orzeczonej za ten czyn	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
brak uchybienia wskazanego w zarzucie		
3.2.	<p>z apelacji obrońcy oskarżonego P. S.:</p> <p>naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść wyroku tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie i przyjęcie, że:</p> <p>a) sam fakt, iż oskarżony działał w nieświadomości bezprawności nie mógł prowadzić do uwolnienia go od odpowiedzialności karnej, bowiem uznać należałoby, że oskarżony dopuścił się go w zamiarze ewentualnym, to znaczy przewidywał możliwość popełnienia czynu zabronionego i było mu to obojętne, na co wskazuje fakt, że nie uczynił nic, aby wyjaśnić tę kwestię, tymczasem oskarżony od samego początku miał świadomość, iż zakupiona przez niego broń nie wymaga zezwolenia, bowiem takie informacje otrzymał od sprzedającego, zatem nie sposób</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>uznać, że działał w zamiarze nabycia broni w warunkach przestępstwa,</p> <p>b) nie sposób uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że nie wiedział, iż na posiadaną broń palną (gazową) wymagane jest zezwolenie, tymczasem jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu broni i balistyki, sprzedawca zobowiązany jest do poinformowania kupującego o warunkach jej nabycia, a w niniejszych okolicznościach informacja o konieczności uzyskania zezwolenia została zatajona przez sprzedawcę.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Nie sposób dopatrzeć się sprzeczności wywodów sądu I instancji z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy w zakresie, w jakim uznał on za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego P. S. dotyczące braku jego świadomości wymaganego zezwolenia na posiadaną przez niego broń gazową. Wiedza w tym zakresie ma charakter powszechny i uwzględniając wiek oskarżonego, jego wykształcenie i brak ujawnionych jakichkolwiek dysfunkcji poznawczych i intelektualnych naiwnością byłoby oparcie ustaleń na wyjaśnieniach oskarżonego w tej materii. Wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności zakupu broni uznać należy za niewiarygodne zważywszy na ich treść, w których z gruntu wskazywał na okoliczności niepozwalające na zweryfikowanie jego wersji zdarzenia, odwołując się do faktu zakupu broni od przypadkowego sprzedawcy na</p>		

ternie giełdy w G., z którym nie ma żadnego kontaktu. Wyjaśnienia te są również nielogiczne, skoro oskarżony twierdził w nich, że był przekonany, iż zakupiony pistolet to jedynie straszak, a równocześnie miał dokonać zakupu amunicji do tego pistoletu. Odwoływanie się oskarżonego do rzekomej możliwości zakupu posiadanego przez niego modelu broni na pośrednictwem Internetu, z którego oskarżony miał czerpać informacje o legalnym charakterze posiadanej przez niego broni, również uznane musi być za niewiarygodne, skoro na okoliczność tę oskarżony nie powoływał się w ogóle na etapie postępowania przygotowawczego, twierdząc w nim, że gdyby wiedział, że pistolet je bronią gazową, to by go wyrzucił. Niezależnie od tego nawet przedłożona przez obrońcę oskarżonego oferta zakupu takiego samego modelu pistoletu za pośrednictwem sklepu internetowego jednoznacznie wskazuje, że sklep ten mieści się na terenie Republiki Czeskiej, gdzie obowiązuje całkowicie inny rygor w zakresie posiadania broni gazowej. Próba przrzucenie odpowiedzialności na sprzedawcę, który nie poinformował oskarżonego o konieczności uzyskania stosownego zezwolenia na posiadanie zakupionej przez oskarżonego broni jawi się wręcz jako groteskowa, zważywszy na podane przez oskarżonego okoliczności zakupu broni. Daleko sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego są formułowane przez oskarżonego i jego obrońcę oczekiwania, że osoby sprzedające broń na terenie targowiska dysponują wymaganą koncesją na obrót bronią i że należałoby od nich oczekiwać spełniania obowiązków ciążących na koncesjonowanych

podmiotach zajmujących się sprzedażą broni.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. S. od zarzuczonego czynu z art. 263 § 2 k.k. lub nadzwyczajne złagodzenie kary orzeczonej za ten czyn	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
brak uchybienia wskazanego w zarzucie		
3.3.	z apelacji obrońcy oskarżonego P. S.: rażąca niewspółmierność orzeczonej kary poprzez przyjęcie niewłaściwej kwalifikacji prawnej czynu i niezastosowanie art. 30 k.k. w zakresie czynu z art. 263 § 2 k.k. i uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu, ponadto nader wąskie uwzględnienie okoliczności łagodzącej w zakresie przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu w zakresie posiadania narkotyków	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
W zakresie w jakim rażąca niewspółmierność kary wywodzona jest z faktu niezastosowania wobec oskarżonego art. 30 k.k., zarzut uznać należy za oczywiście bezzasadny. Skuteczny zarzut rażącej niewspółmierności kary można stawiać jedynie		

na gruncie niekwestionowanych ustaleń faktycznych i kwalifikacji prawnej czynu. W zakresie, w jakim rażącej niewspółmierności kary orzeczonej za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skarżący dopatruje się w niedostatecznym uwzględnieniu faktu przyznania się oskarżonego do zarzuconego czynu, wskazać należy, że choć przyznanie to ma oczywiście wpływ łagodzący na wymiar kary, oceniane musi być pozytywnie na gruncie art. 53 § 2 k.k. jako zachowania się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, to jednak okoliczności ujawnienia popełnionego przez oskarżonego czynu, to jest znalezienie narkotyków w czasie przeszukania należącego do niego mieszkania, sprawiają, że miał on dalece ograniczone możliwości zaprzeczenia swojemu sprawstwu. W takiej sytuacji przyznanie się do winy ma istotnie mniejsze znaczenie dla ostatecznego wymiaru kary. Gdy uwzględnić stopień społecznej szkodliwości czynu wynikający przede wszystkim z ilości posiadanych przez niego narkotyków, jak też przy uwzględnieniu działania oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k. orzeczona wobec oskarżonego P. S. kara 2 lat pozbawienia wolności nie może być uznana za rażąco surową

Wniosek

o zmianę wyroku i wymierzenie łagodniejszej kary z uwzględnieniem przyznania się oskarżonego do posiadania narkotyków i wyrażenia chęci konsensualnego zakończenia postępowania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
brak uchybienia wskazanego w zarzucie		
3.4.	<p>z apelacji obrońcy oskarżonego P. M.:</p> <p>rażąca niewspółmierność orzeczonej kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za zarzucone przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zamiast kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby wskutek nieuwzględnienia faktu przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, skruchy oraz dotychczasowej niekaralności oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Przypomnieć wypada, że minimalne ustawowe zagrożenie karą za przypisany oskarżonemu czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to 1 rok pozbawienia wolności. Gdy uwzględnić ilość posiadanych przez oskarżonego P. M. narkotyków, tj. 490 gramów marihuany, a więc ilość pozwalająca na odurzenie kilkuset osób, ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego musi prowadzić do uznania, że odzwierciedlenie tego stopnia może nastąpić jedynie poprzez karę istotnie przekraczającą swoim wymiarem minimalne ustawowe zagrożenie. Znaczna ilość narkotyków to przecież</p>		

taka ilość, która wystarcza na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2017 r., IV KK 19/17, LEX nr 2254800, wyrok Sadu Najwyższego z dnia 7 maja 2013, III KK 25/13, OSNKW 2013/9/73, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84)

W sytuacji gdy ilość narkotyków posiadanych przez oskarżonego wielokrotnie przekraczała próg znacznej ilości w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przy równoczesnym wysokim stopniu winy oskarżonego, którego działanie związane z posiadaniem narkotyków nie było związane z jakąkolwiek trudną, atypową sytuacją motywacyjną, musiał prowadzić do orzeczenia kary powyżej jednego roku pozbawienia wolności i to mimo istotnej okoliczności łagodzącej, jaką była uprzednia niekaralność oskarżonego. Słusznie uznał sąd I instancji, że przyznanie się oskarżonego do winy w realiach niniejszej sprawy nie może mieć bardzo istotnego wpływu na wymiar kary z uwagi na okoliczności ujawnienia przestępstwa, które nie dawały oskarżonemu możliwości zaprzeczenia swojego sprawstwa i winy. Wyjaśnienia oskarżonego wbrew wywodom skarżącego wcale nie były spójne, skoro w toku postępowania wskazywał on różne okoliczności dotyczące wejścia w posiadanie narkotyków, bądź to zakupionych na terenie Czech, bądź to na terenie Polski jako pochodzących rzekomo z Czech. Co istotniejsze wyjaśnienia oskarżonego nie przyczyniły się

do ustalenia osób, od których oskarżony nabył narkotyki i to w sytuacji gdy tłumaczenia oskarżonego dotyczące powodów, dla których nie jest w stanie podać danych osoby, od której nabył narkotyki, jawią się jako daleko sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Chodzi w szczególności o rzekome wyrzucenie przez oskarżonego telefonu, z którego kontaktował się ze sprzedawcą narkotyków. Nie jest oczywiście obowiązkiem oskarżonego informowanie organów ścigania o wszystkich istotnych okolicznościach popełnionego przez niego przestępstwa i taka postawa oskarżonego nie może być traktowana jako okoliczność obciążająca, jednakże równocześnie tego typu postawa nie może być racjonalną podstawą dla istotnie łagodniejszego traktowania oskarżonego na etapie wymiaru kary, gdyż jak słusznie wskazał sąd I instancji skrucza oskarżonego jawi się wówczas jako nieszczerza i będąca jedynie przejawem konformizmu .

Całkowicie niezrozumiałe jest twierdzenie obrońcy oskarżonego o rzekomym wcześniejszym zaaprobowaniu przez sąd I instancji kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Co prawda oskarżony na rozprawie w dniu 9 listopada 2017 roku złożył wniosek o dobrowolne poddanie się takiej karze i został on zaakceptowany przez prokuratora, lecz jeszcze na tym samym terminie rozprawy sąd wydał postanowienie, którym nie uwzględnił wniosku oskarżonego. (karta 907 akt)

Wniosek

o zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i w pozostałej części kar uzgodnionych z prokuratorem na etapie prowadzonego postępowania przed sądem I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
brak uchybienia wskazanego w zarzucie		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć w zakresie kwestionowanej winy i kar orzeczonych wobec P. S. oraz kary P. M., jak też w zakresie zastosowanych wobec obu oskarżonych środków w postaci przepadku oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

brak uchybień wskazanych w apelacjach, jak też innych podlegających uwzględnieniu z urzędu przez sąd odwoławczy niezależnie od kierunku, granic zaskarżenia i podniesionych w apelacjach zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.)	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	<p>Zgodnie z regułą wskazaną w przepisie art. 636 § 1 k.p.k. nieuwzględnienie apelacji wywiedzionych wyłącznie przez obrońców oskarżonych skutkuje obciążeniem oskarżonych kosztami procesu za postępowanie odwoławcze. W sprawie brak było okoliczności z art. 624 § 1 k.p.k. świadczących o nadmiernej dolegliwości obowiązku zapłaty tych kosztów przez oskarżonych ze względu na ich sytuację rodzinną, majątkową czy też wysokość dochodów. Za zwolnieniem z obowiązku zapłaty kosztów procesu nie przemawiały też względy słuszności. Oskarżonych obciążono po połowie wydatkami postępowania odwoławczego, które sprowadzały się do ryczałtu kwocie 20 zł za doręczenia pism i wezwań zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym. (Dz.U. 2013.663 j.t.)</p> <p>Oskarżonych obciążono również opłatą za nieuwzględnione apelacje skierowane przeciwko rozstrzygnięciu o winie i karze zasadniczej w wysokości opłaty należnej za postępowanie przed sądem I instancji, stosownie do art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (j.t. Dz.U. z 1983 r., nr 49 poz. 223 z późn. zm.) w wysokościach należnych za postępowanie przed sądem I instancji, a więc stosownie do wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności. Opłaty te wynoszą: w przypadku</p>

kary do 2 lat pozbawienia wolności – 300 złotych, w przypadku kary do 3 lat pozbawienia wolności – 400 złotych, co wynika z art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5 powołanej wyżej ustawy o opłatach w sprawach karnych.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za czyn z art. 263 § 2 k.k. oraz kara orzeczona za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara orzeczona za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------